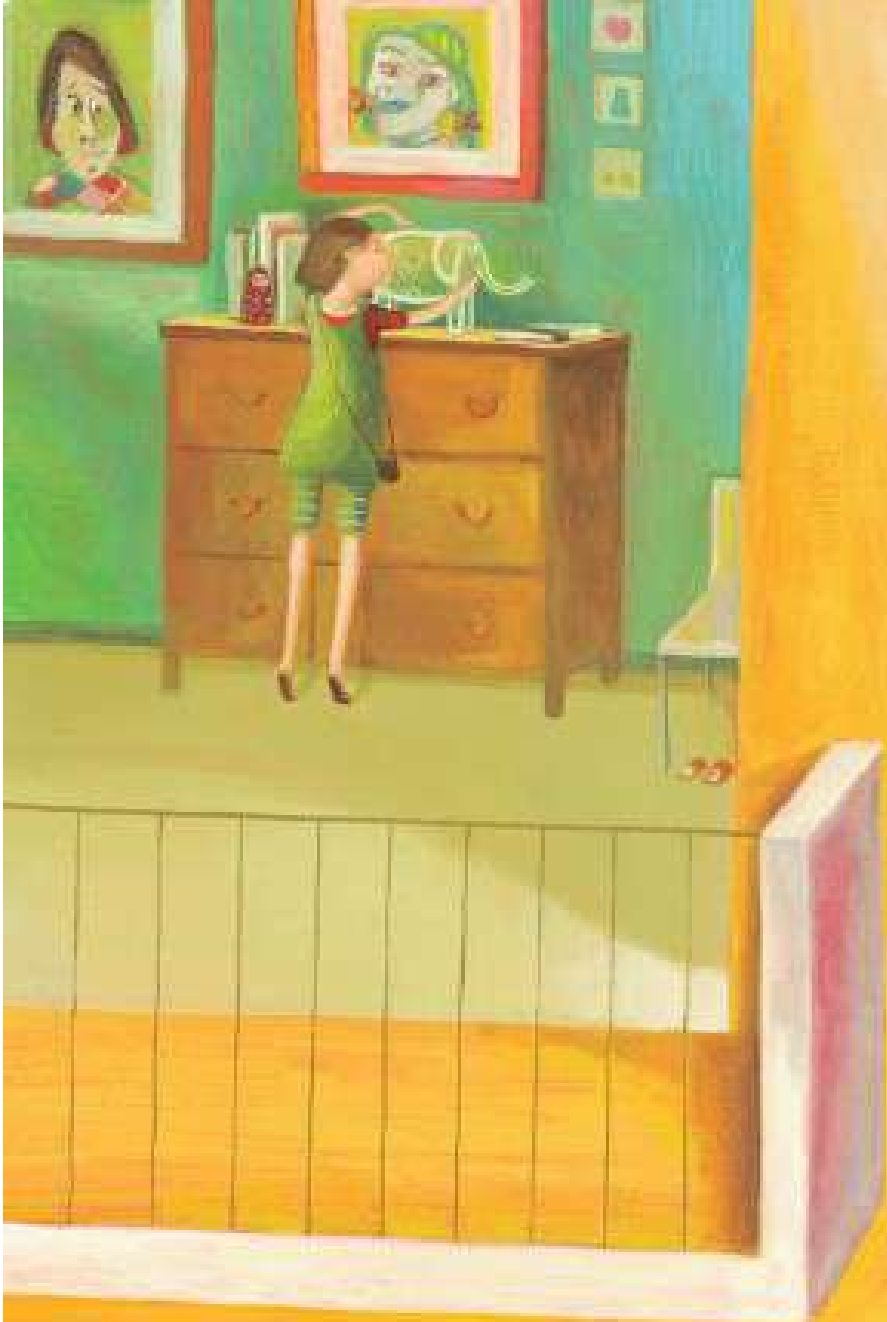
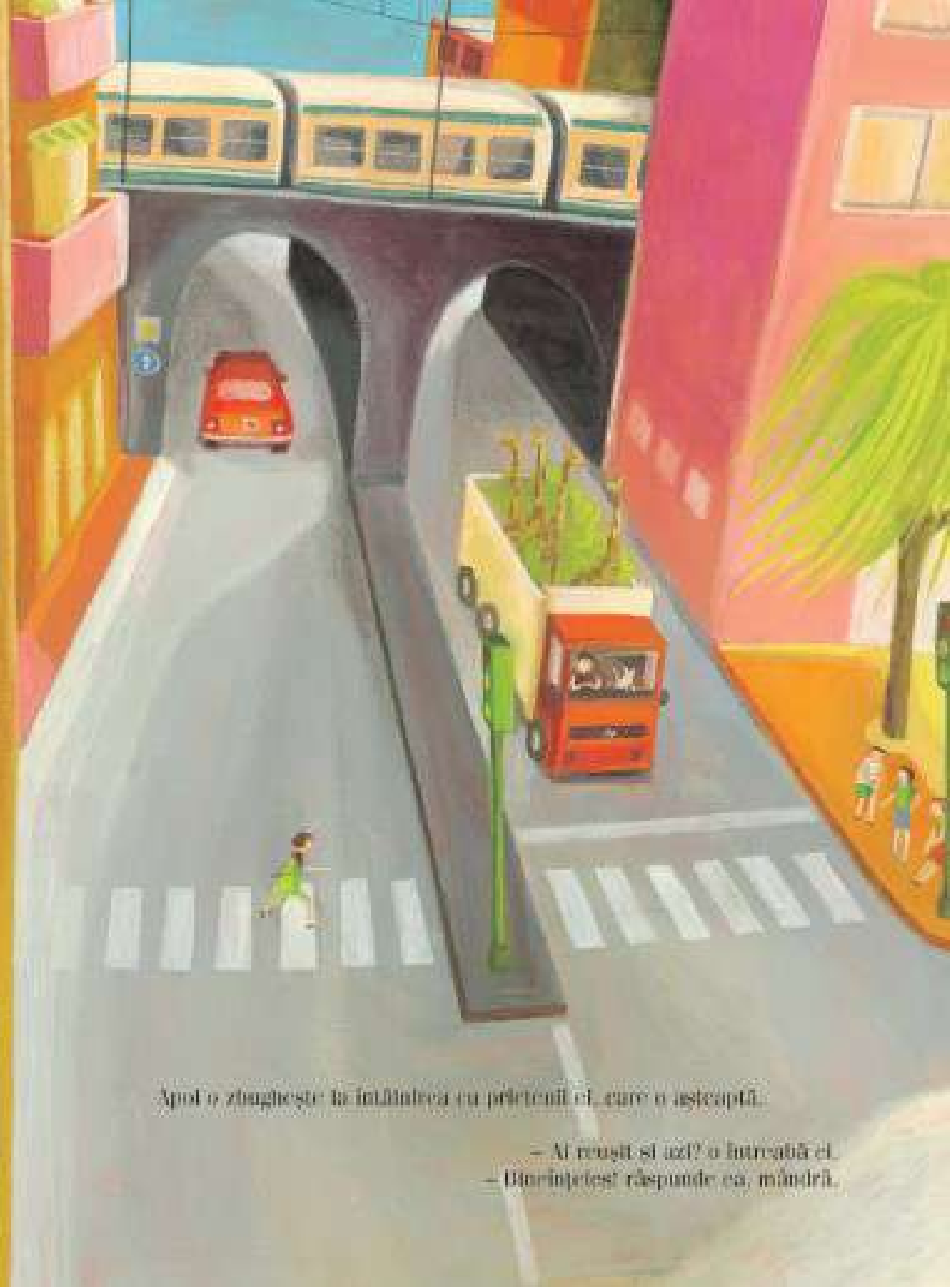

Mănuța Ninel abia ajunge la pușculița în formă de elefant
de pe comoda cea veche.

PLING!

Se aude un bănuț căzând înăuntru și fetița zâmbește fericită.

Apoi o zbughește în întâlnirea cu pețenii ei, care o așteaptă.

– Ai reușit să azi? o întreabă el.
– Dincoțpetes! răspunde ea, mândră.

A doua zi este sărbătoarea orașului.
Piața publică este plină de oameni.
Nimic nu sîi stîmpe nu sîie de unde să lucrează cu atît
tunc și mese, lungi pînă cu mîncare și băuturi. Răsuna
muzica și pozele plutește aroma de friptură.

Pe marginea unei lîntîni arteziane stă o femeie,
singură-singurică.

– Aveți nevoie de ceva? a întorsă Nima. Pot
să mă reped și să vă dau ceva de mîncare?
Apoi, dăsuți vrea să-mi dați un bănuț,
aș fi foarte încreștă.

– Iți mulțumesc din suflet, răspunde femeia,
dar n-am niciun bănuț, nici măcar pentru mine.

PLONG!

Se vede mama păsutică
în formă de parol,
Și Nina începe să viseze din nou.

Închide ochii și vede marea și pe prietenii ei gonind pe bicicletetele lor,
și mai vede una cu numele „NINA” scris pe ghidon.
Este cea mai frumoasă dintre toate și este roșie...
cu balonul care-și trage zborul spre cer.